

Näin syntyi Jättiläisen musiikkivideo

Jokaisen elämässä sattuu ja tapahtuu kaikenlaista, joista osaa täytyy muistaa. Näin tein itsekin. Kesälomaprojektini oli tehdä Pyhimyksen vuonna 2018 ilmestyneelle singlelle, Jättiläiselle, Minecraft-animoitu musiikkivideo.

Tein videon aiempien ideoiden pohjalta muistoksi rakkaalle vaarilleni, eli isäni isälle, joka nukkui pois tammikuussa 2016.

Aiemmin kyseessä oli vain ajatus oikeannäköisestä videosta. Se kun ei ollut mitenkään mahdollista, niin tajusin että voin tehdä animointiohjelmalla, josta mulla on jo vuosien kokemus, melkein mitä tahansa. Kuoppasin tämänkin idean väliaikaisesti sen takia, ettei kappaleessa olevat äänet sovi näennäisesti akustiselle soitannalle, mutta ajateltuani tarkemmin tuli täysi motivaatio tehdä video alusta loppuun, ja niin kävin töihin. Aloitin projektin heti kesäloman alussa, ja se valmistui virallisesti perjantaina 13. syyskuuta 2019. Julkaisin videon myös Youtubeen lokakuun 1. 2019, joten jos et ole käynyt katsomassa sitä, niin pieni mainospuhe: käy, niin ei tule ikäviä

spoilereita. Nyt käyn kronologisesti läpi kaikki työvaiheet ja taustatarinat tämän videon takaa.

Video alkaa, kun ruutuun ilmestyy talo keskellä merta. On yö ja myrskyää. Talon on tarkoitus muistuttaa lähes identtisesti omaa taloani alkuperäisen idean mukaan. Se oli tarkoitus rakentaa kuusimetsään meren rantaan, mutta Minecraft-maailman luoja heitti minut avomerelle. Sen jälkeen löysin kyseisen saaren ja ajattelin että hemmetti sentään, tehdään se tähän. Heti alussa käy selväksi, että videolla ei soi alkuperäinen studioversio, vaan Emma-gaalan liveversio helmikuulta 2019. Tässä versiossa oli paljon enemmän teemaan sopivia elementtejä.

Ensimmäisen säkeistön aikana videoon tulee mukaan kaikki soittajat; erään kaverrini skiniä pitävä hahmo pianossa portaiden ylätasanteella Pyhimyksen kanssa, kitaristiveljekset alakerran sohvalla takkatulen ääressä laulaja Kankaanrannan kanssa, sekä oma skini rummuissa talon yläkerrassa, jossa Kuu paistaa oikeasta kulmasta sisään valaisten koko huoneen. Lisäksi Roblox-teemainen lelurobotiskini on niin ikään yläkerrassa soittamassa kontrabassoja. Ensimmäisen säkeistön aikana tulee kaksi mustavalkoista flashbackia menneeseen. Ensimmäisessä videon soittajat ovat vuosia nuorempia ja he leikkivät saarella videon ”päähenkilön”, nimetömän isoisän katsoessa perään.

Kohta on puhdas jäljennös omista kesäkokemuksista kun olin pieni. Toisessa muistossa kaikki ovat auringonlaskun aikaan rannalla kun kitaristiveljekset pitävät onkea, saaden lopulta ison lohen. Tässä on se taustatarina, että minä, veljeni ja serk-

kupojat kalastettiin laiturilla lähes joka kesäpäivä särkiä.

Kuuluu kertsin lähtee soimaan. Kamera kääntyy Aksel Kankaanrantaan, jonka takana on suuri taulu tästä isoisästä ja sen koirasta, joka symboloi kahta tärkeää, vuosina 2012 ja 2017 edesmenneitä lemmikkejä. Kertsin tullessa sen puoleenväliin Kuun valaisemaan rumpalin huoneeseen ilmestyy aavehahmot muistokohtausien lapsista laulamaan lapsikuoron osuudet. Ensimmäisessä kertsissä ei tämän kaiken ja muun soittamisen lisäksi paljon muuta tapahdu, kunnes toiseen säkeistöön mennessä Kuun valo normalisoituu. Siinä kuunvalotehosteissa piti käyttää useita eri työkaluja, aina isoista valoista sumuun asti.

Animaation liikehdintä saattaa vaikuttaa epäammattimaisesti tehdyiltä. Tämä johtuu siitä, että vaikka vuosien kokemus itsellä olikin, en kumminkaan tiennyt mitä ne eri keyframekuvaajat tekivät. Niillä olisi saanut animaatiosta paljon sulavampaa. Toiseen säkeistöön mennessä tunnelma muuttuu vain syvemmäksi, sillä kyseisen isoisän arkkua ollaan kantamassa hautaan seremoniamaisessa kulkueessa. Hauskaa kyllä, siinä on vain kaksi hahmoa kantamassa arkkua sivuilta, vaikka todellisuudessa siihen tarvitaan ainakin kuusi miestä. En arvannut tästäkään mitään. Koirankin oli tarkoitus olla mukana kulkueessa, mutta se jää liikkumatta taakse. Tämä oli puhdas virhe, jonka huomasi monta kertaa korjaamatta sitä.

Toisesta säkeistöstä suuri osa meni puhtaasti improvisoimalla. Soittajat jatkavat kappaleen soittamista ja tarina jatkuu. Videoon tulee vielä kaksi hahmoa. Toinen on armeijaikäinen ja toinen vanhempi herra. Tälle ”kirjoitin” roolin päähenkilön veljenä, jolta on teknisistä syistä lähtenyt toinen jalka. Wikipedian mukaan kappaleen yksi sanoma on se, että isän kuoleman jälkeen poika ottaa hänen paikkansa. Tämä tulee ilmi kohtauksessa, jossa Pyhimys ja Kankaan-

ranta katsovat taloa ja kättelevät, sillä he ottavat nyt talon vastuuseensa ja tulevaisuus on turvattu pitkälle.

Toinen ja viimeinen kertsin lähtee. Kamera liukuu Pyhimyksestä alakertaan, johon kaikki soittajat ovat kokoontuneet soittamaan Kankaanrannan johdolla viimeisen kertsin. Tätä on katsomassa kymmenkunta omaista yleisössä, nämä uudet hahmot etualalla. Tämänkin kohtauksen oli tarkoitus olla erilainen ja kaikkien oli tarkoitus soittaa vain keskenään. Tämä uusi vaihtoehto vei kumminkin voiton sillä ehdolla, että rummut mahduttavat kokonaisuudessaan olohuoneeseen.

Itse tykkään henkilökohtaisesti vähän epävirallisemmista tilaisuuksista ja siksi yleisökään videolla ei ole iso. Olin suurin piirtein tässä kohtaa animointiprosessia elokuun puolivälissä kun sain tietää myös muorini, isäni äidin äidin menehtyneen. Siksi hänenkin nimi löytyy henkilökohtaisessa versiossani. Tunnelma kohoaa soittajien alkaessa fiilistellä, ja viimeisessä flashbackissa myös tämä iso isä lapsenlapsineen yhtyy lauluun. Tämä kohta sijoittuu vain hetkeä myöhemmin jättilohen nappaamisen jälkeen.

Kappale päättyy. Yleisö alkaa taputtaa pitkään ja eturivissä istuvat hahmot kilistelevät maljoja. Tunnelman oli tarkoitus olla sellainen, että juhlat ovat vasta alussa. Ulkona pistin Kuunkin tarkoituksella korkeammalle länsitai-vaalle kuin aiemmin, ettei aamu vie-

lä tulisi. Viimeisessä kohtauksessa isoisän koira nukahtaa haudan viereen sateen lakatessa. Kyltissä on vähän liiankin lonkalta heitetty teksti, jossa ei selviä miehen nimi vieläkään.

Kun jokainen animaationpätkä oli viimein editointiohjelmassa, joka minulla oli Resolve 14, piti aloittaa pitkä, tuskallinen, pilkuntarkka editointiprosessi. Lisäilin vähän ristikuvia sinne sun tänne ja tein paljon värikorjailua. Muutama video on hitusen päällekkäin keskenään, ja kohta, jossa sama kuva muuttuu yöstä päivään, oli ehkä se suurin logiikkaa vaativa rupeama. Homma oli valmis syyskuun 13., mutta onnistuin renderöimään sen yhdeksi videoksi Resolve 16:lla 21. päivä.

Täytyy sanoa että projektia oli talusta loppuun yhtä nautintoa tehdä ilman että motivaatio olisi kadonnut missään vaiheessa. Tämä on varmaan ainoa ”projekti”, joka on ajautunut ajatuksesta aina lopulliseen versioon asti. Tähän mennessä video on Youtuben puolella kerännyt vähän yli 500 näyttökertaa, joista suurin osa on valitettavasti omiani. Ja jos en kertoisi sitä nyt, kukaan ei saisi tietää, miten henkilökohtainen se oikeasti on. Mutta ei kait siinä, uusia muistettavia pettymyksiä kohti!

Jaakko Karti

